

ДІЛО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, 8. пав. Конт. вочт. шпал. 26.726. Адреса тел. „Діло—Львів“. Число телефону 564. Рукописів редакція не повертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чвертьрічно 15— піврічно 28— щорічно 50— у Львові (без доставки): місячно 4— К. чвертьрічно 12— піврічно 22— щорічно 44— в Німеччині: місячно 28— М. щорічно 36— За зміну адреси платити ст 50 к.</p>	<p>Ціна отримання: Годн. підписки, включаючи поштові кошти в сумі 90 к., з включенням 1 К. з кожного листа 1*20, з включенням 1 К. з кожного листа 1*20, з включенням 1 К. з кожного листа 1*20. Підписки в інші місця з включенням поштових кошт. в сумі 1*20. Підписки в інші місця з включенням поштових кошт. в сумі 1*20. Підписки в інші місця з включенням поштових кошт. в сумі 1*20. Один номер 16 к. за передплатою 20 к.</p>
---	---	--

Видає: Видавнича Спілка „Діло“

Начальний редактор: Д-р Висоцький Пантелеймон.

Вибирайте: війна чи мир?

Львів, дня 9. жовтня 1918.

З варшавським проголошенням незалежності і зєдиненої Польщі настала — або бодай великим кроком наблизилася до нас — хвиля, коли український народ Галицької землі, а з ним ціле українське національне Соборної України, мусить поставити польському громадянству те вагітне питання, яке у високо драматичній хвилі римсько-пунійських взаємин поставив був Пунієм римський народ устами свого посла:

— Ось в одній руці маєте війну, в другій мир. Вибирайте: війна чи мир?!

Тепер або в найближчих часах прийде такий вибір зробити польському народові установиши його до українського народу. Прийде вибирати, жити в мирних, сусідських, можливих згодом і дружніх, відносинах з українським народом і його державною організацією, чи навпаки — вибрати ворогування проти нас — з усіма нині ще невідомими наслідками такого вибору.

На провідниках польського народу лежить нині тягар надзвичайної, історичної відповідальності: за будучність відносин між зорганізованими в своїх національних державах двома народами, польським і українським.

Відповідальність за сувокій, майно й кров премногих тисяч синів обох народів.

Відповідальність за те, чи з історичної і етнографічно української Східної Галичини, східної Холмщини і з Підляша створиться нова Альзація і Лютарингія, нова Македонія і нова Ірландія, — чи навпаки — серед переважаючої української більшості населення воскресної до державного життя історичної спадщини короля Давида — острови польських поселенців жити-муть на справедливо їм належних і забезпечених правах національних меншостей, у дружнім, культурним співжиттю з державним українським етнічним.

Вибирайте: війна чи мир!
Чи знайдеться в польських провідників розуму, характеру й горожанської любові, щоб у момент, коли над Європою бе дзвін народоправства, визволення і національного життя, і коли суверенітету прав народної більшості валуть привілеї соціальних і національних меншостей, — щоб у цих незвичайних часах народів Нової Європи — вони своїм великим громадянином Віткевичем признали історичні претенсії польської більшості до панування над українським Підляшшя — стовпами безповоротно „вперед“?...

беремося нині давати. Підвесний польськими часопівсями крик про невинність анексії Східної Галичини, Холмщини, Підляша, Волині й Поділля до Польщі свідчить, що небосяжним горами відмежована нинішня польська душа від розуміння невинності обмежити польські державні претенсії до польських етнографічних областей, себто до тих областей, де масою людности, а бодай абсолютною більшістю населення розвужилося польське племя. До областей таких взаперечно не належить ні Галичина по сім боці Сяну, ні Східна Холмщина, ні Підляшя, де польська сила зводиться до островів переважно вахожої бюрократії, слабого мішан-

ства, нечисленних мазурських кольоній і кількох соток відичівських родин.

Все те маючи на увазі і навчене досвідом довголітньої боротьби з Поляками за свою рідну, землю українське громадянство — від Сяну по Збруч, по Дніпро і по Азізське — море стоїть нині супроти польських посягань на українську землю в спокійній та рішучій готовості: покласти на вагу подій все, що маємо, щоб стерти з обличчя нашого тавро чужого панування, — щоб нарешті визволити підяремну українську землю до вільного національно-політичного життя.

Ми вже вибрали своє. Тепер на Поляків черга вибирати: мир чи війна?

Національний Союз і Гетьман.

В звідомленні не згадується про участь представників Н. С. у кабінеті міністрів. Київ, 6. жовтня 1918.

Видаю таке звідомлення газетам: Після офіційного запрошення, переданого через міністра закордонних справ Д. Дорошенка, представники Національного українського союзу відвідали вчора пана Гетьмана.

Рада Національного союзу делегувала трьох представників — голову ради В. Винниченка та членів президії А. Ніковського й професора Шенця, котрі разом із тими є членами трьох найбільшійших українських партій: соціально-демократичної, соціалістичної федералістичної і соціалістично-революційної (правих).

Побачення відбулося в гетьманській палаті між третьою й четвертою годинами дня.

Вся розмова між п. Гетьманом і представниками Національного союзу велася в прихильних тонах й торкалася найважливіших справ закордонної та внутрішньої політики української держави.

По всіх питаннях, котрі були порушені під час розмови між п. Гетьманом і представни-

ками Національного союзу, виявилось, що погляди Національного союзу й п. Гетьмана згадані сходяться.

З окрема в розмові багато говорилось про земельну справу, в котрій погляди п. Гетьмана цілком погоджуються з поглядами Національного союзу.

Представники Національного союзу висловили в розмові те вражіння, що для більшого зближення між п. Гетьманом та українським громадянством найкращою доброю грунтою і що таке зближення в недалекому часі здійсниться.

Напевне через кілька днів стачеться нове побачення представників Національного союзу з п. Гетьманом.

Сподіваються, що при цьому побаченні буде докладніше висвітлена спільність поглядів і намічені деякі конкретні політичні кроки.

Після розмови з п. Гетьманом представники Національного союзу мали ще приватні розмови з деякими близькими до п. Гетьмана достойниками, як пп. Ханенко, Полтавець, Остриця та інші.

Проголошення незалежної Польщі.

(Т. Б. К.) Варшава, 8. жовтня 1919.

Польська регенційна рада видала поклик до польського народу, в яким підкреслюється, що в цій годині воля польського народу ясна, рішуча й однодушна. Покликаючи на проголошені Вільзоном загальні мирові засади, котрі цілий світ прийняв тепер як засаду нового улаштування спільного життя народів, Рада каже дословно:

„У відношенню до Польщі ведуть ці принципи Вільзона до створення незалежної держави, яка обняла б усі польські землі, з доступом до моря, з економічною і політичною незалежністю, як і територіяльною цілістю, загарантованою міжнародними договорами. Щоб здійснити цю програму, мусить виступити польський народ як один муж і доложити всіх зусиль, щоб увесь світ зрозумів і признав його волю.“

В сій цілі постановляємо:

1. Розв'язати державну раду.
2. негайно покликати до життя правительств, вложено в представників найширших верств народу всіх політичних напрямів.
3. Вложити на се правительств зобов'язання виробити разом з представниками всіх польських партій виборчий статут до польського союму, опертого на широкі демократичні круги, й цей статут найдалі протягом місяця предложити регенційній раді до затвердження і вдоволення.

4. Безпосередно потім скликати сойм і його постанові передати дальше улаштування вищої державної влади, в руки якої має регенційна рада зложити свою владу відно з зложеною присягою.

Поляки! Наша доля лежить тепер вже у великій мірі в наших руках. Покажімося гідними могутніх сподівань, якими жили наші батьки більш ніж сто літ вгнеті й біді. Нехай заглухне все, що могло б нас ділити між собою і хай почувється могутній голос: Одноцільна Польща!

Підписали: архієпископ Каковський, Острозький, князь Любомірський, президент міністрів Кухажевський.

По проголошенні зєдиненої і незалежної Польщі.

Львів 9. жовтня 1918.

Вчора полудні о 4 год. урочивий польський деньник „Молодот“ приніс проголошення зєдиненої і незалежної Польщі, підписане всіма членами регенційної ради й контрасигзоване президентом міністрів. Висше ми подали в повнім тексті цей маніфест, який розв'язує державну раду, заліває скликання на демократичній основі вибраної конституанти та проголошує незалежність зєдиненої Польщі.

Як відомо, Вільзонів формула домагається створення Польщі з злуки всіх „безсумнівну“ Поляками заселених земель, завсім не

покривається в польську програму злуки всіх земель, переважно заселених Поляками. Щось подібне бачимо і в повідомленнях, які надійшли досі в Варшаву. Одні вісти говорять про ведання всіх польських земель і призначення незалежності польської держави з боку німецького державного канцлера, а інші повідомлення доносять про проголошення незалежності польських земель. Правдоподібною є перша вість, а в такому разі прокламація польської регенційної ради була б вислідом порозуміння між радсю і німецьким правительством.

За таким поясненням промовляло б в одного боку те, що відомий в поміжкованого активізму й затвердженій в уряді обома центральними державами Кухажевський контрастигував прокламацію. З другого боку за таким поясненням теорорить і те, що прокламація розв'язала державу раду, яка в своїй більшості пасивістична, та що ігдує також про письмо князя Радзивіла до німецького державного канцлера, а князя Радзивіла відомий горячий прихильник німецько-польської розв'язки, що ще невідомо в цім напрямі пергоскоги в німецькій головній квартирі.

У зв'язку з тим цікава поголоска, яка розійшлася по Варшаві, а саме, що гр. Гуттен-Чапський, заступник гр. Лерхенфельда як німецького комісара в державній раді, отже в деякій мірі міждатна, а в кожній разі поліформована особистість, заявив кн. Янушови Радзивілові, що Німеччина буде готова до територіальних уступок в справі Познанщини.

До того регенційна рада одержала від німецького канцлера принца Макса Баденського дуже тепле письмо, в яким канцлер висловлює надію на удержання найсердечніших відносин Німеччини до незалежної польської держави та заповідає дуже близьке скасування тягарів окупації, що в політичних німецьких кругах пояснюють в тім дусі, що Німці зовсім заберуться з цілою територією Польського Королівства.

Мижнаб уважати неправдоподібною річю, що німецький державний канцлер без жадного протесту, а навіть в теплих словах витав би ведання всіх Поляками заселених земель, отже також східної Прусії, Познанщини та Шлезьку.

Коли ті думки мають реальну підставу, то прокламація регенційної ради, а не тільки ведання обох окупаційних адміністраційних областей, звернена проти австр-польської розв'язки.

Однак в польських політичних кругах Варшави заєвнюють, що телеграм канцлера до регенційної ради надійшла перед оголошенням прокламації, а краківські політики уважають телеграму канцлера виключно актом куртуазії супроти польського правительства.

Значиме ще, що князь Радзивіл, директор державного департаменту, звернувся телеграфічно до канцлера принца Макса Баденського з домаганням, щоб в огляду на історичну хвилю польського народу німецькі власті негайно увільнили Йосифа Пілсудського, Казимира Сосновського, Володслава Грабського й Стефана Тугутта.

Творення української армії.

(УТА). Київ, 6. жовтня 1918.

В раді міністрів.

На останньому засіданні рада міністрів обговорювала далі статут військової повинності. Розглянені статті пільги по родинному становищу, а також про пільги про освіту. По родинному становищу призначено пільга першого розряду за єдиним сином у родині. Статті статута, що стосуються до пільг по освіті, рада міністрів запропонувала військовому м-ву переробити, при чому рада міністрів висловила ще те, щоб особи, що закінчили середню освіту, служили на протязі одного року і крім того відбули б два лагерних збора в чині молодшого сфідера.

З'їзд корпусних командирів.

Позавчора відкрився з'їзд корпусних командирів української армії. Вчора відбулося перше засідання. Програма з'їзду вміщена така: 1) Дислокація армії; 2) Справа в казармах; 3) Справа формування армії; 4) Постачання; 5) Штати і 6) Про призов козобранців.

Українська військова академія.

Українська військова академія буде значно реорганізована. Має бути введений ряд нових предметів навчання. Курс навчання має бути троєхочінний. Кошти на реорганізацію вже аси знавані.

Довкруги мирового предложення центральних держав.

Мирова пропозиція передава.— Американський умови.— Без гав шення оружя.— Французський нарід бажєе мира.— Англійське недовіррє.— З поглядів австро-угорських політиків.

Львів, 9. жовтня 1918.

Дня 7. жовтня рано шведський посол передав державному секретареві Лансінгові австро-угорську ноту, а особисто президентови Вільзонськи німецьку ноту.

Про американські умови пише кореспондент „Associated Press“: Коли надійде нота центральних держав, тям самим шязом наступить відповідь на неї. Тут висловлюють думку, що досі нема від німецького правительства жадної енуціяції, яка булаб заворукою того, що з Німеччиною можна починати дискусію. Часто висловлювано думку, що к тільки мала правдоподібність, що на німецькі пропозиції звернуть якусь увагу, як довго Німці держать зайнятими частини Франції і Бельгії. Говорять також про те, як Німеччина в своєї милітарної бідні робить дипломатичну чесноту.

Як доносить бюро Рейтера, до 7. жовтня по полудні Англія не одержала ні жадної офіційної вістки про пропозиції осередніх держав, ні якогось натяку на це від неутральних представників. Про урядове становище правительств порозуміння можна тепер висловлювати тільки здогади. Однак можна з певністю припускати, що вони не згодяться на зв'язення оружя.

По донесенню „Berliner Tageblatt“ з Люгано париський кореспондент „Solo“, поінформований опіційними коугами, описує велику радість, яка панує у Франції з правду нового мирного кроку німецького правительств. Там очікували миру шчєйно в новій році, а тепер він приходить в осєні. Загально уважають заміри ворога за чесні. Однак побою-

ються, що зв'язення оружя позволюв Німці наново оружитися, шчєб знов розпочати бити шити передумови зв'язення оружя.

Як довідуються бюро Рейтера з добрих інформованих кругів, по порівнянню промови Вільзона з заявою канцлера й ноти до Вільзона Німеччини до ліберальних ідей Вільзона зв'язувало недовіррє в цих кругах. По порівнянню ноти Вільзона та промови державного канцлера виказує важкі різниці. Це правдоподібно, що Вільзон дискутуватиме на зв'язеннє оружя. Він установив умови зв'язення назад. Світ не переконалий, що він зорить за народом, і доти не буде переконаний, поки воно публично не відмовиться від своєї системи.

Що-до виглядів мирової промови центральних держав заявив угорський міністрів у партійнім клубі правительствєний Вільзон. Не лишається нічого вишого, як спокійно ждати. Зате Гуссарек висловив надію, що Вільзон прийме мироу промови центральних держав, яка поширива по шкільній дії поголоски, що мир наступить уже незабаром.

Відкриття українського університету в Києві.

Київ, 7. жовтня 1918.

В неділю відбудося урочисте відкриття нового українського університету. Світо урочисте чєлєсья промовою гетьмана Скоропадського. Потім відповідав на цю промову міністрів світи Василенко та вказав на засади гетьманського шкільництва на Україні.

В обороні української землі.

Збараж, 6. жовтня 1918.

В маніфестаційнім вічевім тижни се є в неділю дня 22. вересня с. р. відбулися замість забороного віча під голім небом, лиш довіррєні збори за запрошеннями, в громадській стражницї.

Учасників з цілого політичного повіта було понад кільканьцять тисяч, однак з причини браку місця в салі самій було лиш коло тисячки. Решта прислухувалася будьто на дворі, будьто розійшлася домів.

Заборону віча подав учасникім Вп. посол д-р Голубович, який прибув зі Львова на се віче, що викликало серед присутних обурєнє і огірченє з зазивом устроювання маніфестаційних довіррєчних зборів по селах, в протестом проти прилучення українських земель до Польщі, як рівнож з жаданнєм ратифіковання берестейського договору, заключеного в Україною і в домаганням поділу Галичини на українську і польську часть та утворєння окремого коронного краю в українських землях в рамках Австро-Угорщини.

Учасники розпечали розходитися, а відтак на ринку, коли Вп. посол в другє завізавав розходитися, учасники одноголосно і з одушевленнєм ухвалили резолюцію подібні, як і на інших доси уряджуваних вічах і зборах.

Самі довіррєчні збори, про які згадано вже, відбувалися під проводам в. Директора Ванчицького. Секретарював студент п. Краснопера.

Посольський звіт, як і про ратифікацію берестейського мира з українських земель коронного краю в Австро-Угорщині, з різночасним протестом проти прилучення таких, в які-небудь формі до Польщі, реферував Вп. посол д-р Голубович.

По сім промовляв о. Ванчицький в шкільних і господарських сєравах, а сєлянин п. Шмідгельський крім наших громадянських домагань ще за заключеннєм тепор загального мира.

Понадто ще Вп. посол давав деякі поясненія своїм виборцям.

Збори зачинєно ухвалєнєм домагань, як нерєдтєи в ризку, а крім сєго висказали довіррє сєому послови.

Рівнож ухвалили ще резолюцію з домаганням закінчення війни і за відлучення загального мира.

Вінци прийато ще резолюції в шкільних справах, а то реактивовання тутешніх шкіл в польві, а веденнєм німецького язика, як обовязкового, а усунєння польського, утворєння видложних шкіл та реальних гімназій і для українського населєння, та удержування доси існуючих приватних українських шкіл.

По сім збори зачинєно, а присутні розійшлися спокійно домів.

Цікаве, що в. намісник вказави зв'язення на віче і по-польський звіт під голім небом, до зв'язення основних зборів конституційних замість же позволенє лишєе.

Видно „мовчать люди“ тепєр і в Україні може лиш... для на: Українців Русинів.

Лука (коло Самбора) 24. вересня 1918.

В неділю дня 22. вересня с. р. відбулися в салі „Народнього Дому“ в Луці віче, на якому вічевики зажадали безприволочного ратифіковання берестейського договору, а тям сєго поділу Галичини, та запротєстували проти плянованого прилучєння Галичини до Польщі.

Головний реферат виголосив п. мєстє д-р. Дамило Старука, а вітак забирали гєстєи інтелігєнти та сєляни. П. мєстєи Старука вказави короткий перебіг подій осєніи за договору в Берєстє, підєржав вірність і робрність українського жовіра, а в наголєнєм це вказував несправедливєе трактування ініцієв зі сторони правительствє. Послєдній ступок правительствєа вгладом України і іменно далєше понєханнє ратифіковання берестейського договору, а тям сєгам ухвалили від зобовязаного поділу Галичини, до якого народу причину до вібрань, шчєб вгладом докзавати, що йому не є бєзпєчєна змаганія політики сєсідів, політєчєи за національних правах, але відіпрєчєи їх осєрє.

Віче прийало слідуєчі резолюції:

1. Домагавмося безприволочного ратифіковання берестейського договору.
2. Стоячи на становищі самозащєни в родіи жадаємо поділу Галичини та утворєнє територій східної Галичини і Буковини окремого укр. політ. краю.

По відспіванню національних вісєи вісєи, піднесєні на дусі, розійшлися.

Австро-Угорщина і Україна

(УТА) Київ, 6. жовтня 1918.

Надруковані в газетах відомости про те, що австро-угорський міністр військової справ зв'язав заяву, в котрій згадал, що нісєго австро-угорського воєнно-законного не є бути приушено до повероту в Україну на кімцину, як нас повідомлюють в певних сєрєвах зовсім не відповідає дійсності і має лишєе тою збавити австро-угорський воєнно-законний Вп. впряді всім австро-угорським громадянам мають доволу жити на Україні, бєз негайно добровільно перєхатє до Сєвєра, а інакшє їх силою забєрутє, як дезєртерє.

«Поправа меж» у Тиролі.

Відень, 7. жовтня 1918.

Намісник Тиролу Шраффль і посол Унтер-... барона Гуссарека, щоб поінформува-

В Італії і на Балкані.

ВІДЕНЬ, 8. жовтня 1918. (ТКВ). Урядово:

На південнім італійським фронті невичайно

Висунені аж до граничних горбів в Старій

Дальші бої на Заході.

БЕРЛІН, 8. жовтня 1918. (ТКВ) Урядово:

На північ від Скарпи Англіїці по завзятих

Коло Елети і Есни боротьби в переполях,

БЕРЛІН, ввечері: Між Cambrai і St. Quentin

БЕРЛІН, ввечері: Між Cambrai і St. Quentin

15. жовтня 1918 р.

визволено висилку „Діла“ без виїмку всім

НОВИНКИ.

Львів, 9. жовтня 1918

Проф. Роман Залозецький помер. Ми

Польських легіоністів концентрують у

на двірці. Подали їм цвіт, була промова

— З життя української акад. молодіжи.

— З діяльності У. П. Т. Дня 5/Х с. м. від-

— Самоволя секції П. Централі відбудови

Галичини. Нам пишуть: Міністерство ріль-

чим грошем та головою узявляються потре-

— На Україну не можна писати по укра-

— Ц. к. Дирекція залізниць державних у

— Реквізиції худоби. На телеграфічну жало-

— Важне для Надвірянщини. Заходом філії

— Чому у нас брак машин? На подане

— Чума в Європі. З Стокгольму доносять,

РАДА Краєвого Союзу ревізійного українських стоваришень...

О П О В І С Т К И. Четвер, 10. жовтня 1918. Н і м і: греко-кат.: Калістрата м. — римо-кат.: Фрэнцішка...

КІНО

„КОПЕРНИК“

вул. Коперника 9

від 8 жовтня
— висвітлює —
драму на 3 дії

Тайна гієрогліфів

Програму доповнює знаменита комедія на 3 дії з Оленою Фосс в голоз. ролі „НІЧНОЮ ПОРОЮ“ — та прегарний фільмгармонічний концерт.

Всіх наук лікарських
Др. Сильвестер Дрималин
перепроваджує
на площу Св. Юра (або вул. Міцкевича 11)
і ординує у всіх недугах щоденно від 10—12
рано і від 3—5 по пол. 207 0—18

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства
„УКРАЇНЬСЬКА РИЗНИЦЯ“
В САМБОРІ

Відбудуться в дні 1. листопада с. р. в
льокалі власнім о год 10, рано. Колиб не
явило ся достаточне число членів, відбу-
дуть ся Збори о год. 11, рано без огляду
на число членів в слідуючий порядку
днемим;

1. Відчитавє протоколу з відбутих Загальних Зборів.
2. Звіт Управи з діяльності рахунків Товариства за рік 1917/18 та відчитавє білявсу.
3. Звіт комісії ревизійної Загальних Зборів.
4. Вибір одного члена Управи.
5. Вибір 3 членів Ради Наглядної на місце вильосованих.
6. Вибір 3 членів Комісії ревизійної.
7. Внесєвєя.

652 Рада Надірна.

ВЕЧІРНІ КУРСИ
ШКОЛИ КРОЮ
М. ПІТЯЙ-МІТІЄВСЬКОГО

Скінчаши першорядчу школу у Відні учні крою після найновішого способу французької моди.
Зголошення від 7—9 г. вечір — Львів Підвалє ч. 9. П. пов. двері 14 651-14

Скінчаши першорядчу школу у Відні учні крою після найновішого способу французької моди.
Зголошення від 7—9 г. вечір — Львів Підвалє ч. 9. П. пов. двері 14 651-14

АДМІНІСТРАЦІЯ „ДИЛ“

пошукує

кілька працюючих сил
до експлуатації часописів
Вимаганє знанє української бесіди так і слов як і письмі. Платня після умови. — Зголошенє в Адміністрації Ринок ч. 10/11.

Передплата на Україні

Річно	58 карбованців
Піврічно	28 "
Чвертьрічно	15 "
Місячно	5 "
Поодинокє число	40 шатлє.

Вступ 2 К., для шкільної молодіжи і військової мужви 1 К. —

Від 16. IX. до 15. X. 1918.

Вистава малюнків і світлин „Артистичної Горстки“ і „Пресокої Кватири“ Українських Січових Стрільців. — Національний Музей — ул. Мохнацького 40. Львів. Денно від 10—6.

Вступ 2 К., для шкільної молодіжи і військової мужви 1 К. —

Пошууюю натуристи (матуристу) до діачини з П. гімніальної власи, музикальї мають першество. — Платня після умови і зарп. Зголошенє і блиши інформації на адресу Ольги Фаїнєвич жєня ці і курата полевого Кітганчї коло Ходорова. 631 3—2

Д-р Яків Зельцер
ординує в Народній Лічницї в понеділак, сєреду, четєвр від 11—12 год. і веде хїрургїчний відділ. 654 1—2

Репараційний вєрстат пончїх, прїймає пончїх до направи в 3-х пар знищєних 2 пари направиєних в 4 пар знищєних скарпїток. 2 пари направиєні. — Шраєр, Академічна 5 XII. 1—2

Ожениться 30 лїтнїй мушїна, в академічїм обрєзєванєч з панночкєю, яка має земельну полїєста. — Фоггографїя конєчна — зворот за тезєний слєвом чєсти. Слати постє rest. — Калуш — для Лучковського. 616 1—2

Пошукуєтьє ошадної кухаркї, що вмїє смачно варити для 80—100 інтєлігентних осїб. Платня після умови. Зголошенєя з означєнєм висєги бажанї платнї та з євєнт. рекомендаціями і свїдоцтвами (в віднєсах) слати до Адм. „Дїла“ під „Кухарка“. 644 2—4

Солїцїтатор адвокатський
вільний від війська пошукує посади. Зголошенєя адресу: Федько Возьний в Миколєвєї над Днїстром. 625 3—3

Іспїтований секретар громадський
вільний від війська пошукує посади в українській громадї. Стефан Ш-шкевич в Миколєвєї над Днїстром. 624 3—3

— **Годинники, будильники** —
продаю, прїймаю до направи, та відновляю антїки. — Марїян Дєєвський, Львів, вул. Академічна 20. XII 4—0

М. ТОПОЛЬНИЦЬКА
САЛЬОН МОД — Львів, вул. Коперника 1. 493 (над аптекою Миколая) одержала 9—16
ЗИМОВІ КАПЕЛЮХИ
Капєлюхи прїймає до перєробленєя. Зчєновєчєя в провінції прїймає і скоро виконувє.

МАШИНИ ДО ШИТТЯ
найлучших системє найкєрєсїтїше можна набути у фірм
АЛЕКСАНДЕР МЯЛИМОВ
скїтак машин до шиттєя
Львів, вул. Валєова ч. 11 А
Вєрстат репараційний. XII. 1—10

Від 16. IX. до 15. X. 1918.

ВИСТАВА

малюнків і світлин
„Артистичної Горстки“ і „Пресокої Кватири“
Українських Січових Стрільців.
— Національний Музей —
ул. Мохнацького 40. Львів.
Денно від 10—6.
Вступ 2 К., для шкільної молодіжи і військової мужви 1 К. —

„Красєвий Союз господарських спілок“ у Львові, вул. Зїморєвича ч. 20, оголошує, що з днєм 1. падолиста 1918 платити будє від вложєних щадничєх вєкладєк корєкотрєвалєих 3½%, від вложєних на рік 4%, а від вложєних вложєних понєд рік 4½%. — Дирекція.

Мїшанський ремїєвичє-промїєсловний Союз Кррдитовий — Львів, Руська 3, просїть отєєню дорожєю всіх довжїнкїв, щобї у власнїм своїм інтерєсі подавали точнї свої тепєрїшнї адреси. 2—3

„Українсьєво Корєспондєнт“ — український тижєвєник в нїмєцькій мовї. Кождий свїдолий український громадянин повинє перєдплачувати єю часєслїє, бо якраз телєр-українськїє справа дуже актуальна і трєба чужїнакїв слїд інформувати прє нашї політїчнї аматєя. Видаєчє є голова Народного Комїтєту д-р Кость Левїцький, вїдповїдальний редактор посєл Володїмїр Сїнгєлєвич. Умови перєдплати такї: рїчно 20 корєн, пїарїчно 10 корєн. Грошї просїмо слати: Wien XVIII, Karl Ludwig-Platz 3/15. Просїмо послїшити ся з замовлєнєями, щобї видавнїцтво могло усталити наклаєд, що прї тепєрїшнїй дорожнєчї є дуже ванжє.

ПОДЯКА.

Подобавєсьє Всеєшїєньєму покликати до своєї хєдлї ненадїєвно о. Євгєнє Гузарє, а його родїну навієстїти дїймаючи болєш до невїд-жалєвєнїї страгї найвїшєного мужї і батька. У тїм несподїванїм неєвїмєжнїм горє дієнала родїна Пєкєяного слїєвєя вїчїзности, мїдраєх і посїхї, що нєвїшкїє слова подєкї осєбам, що родїнї роєраєтє поєдали, є лїшє слабїм вїд-мєном пошувєньє вєдєчїности зї сторєни осєр-тїлої рїднї. А якують підписамї перєдєвєїм Прєосєлєдєному Пєкєяковє д-ру Боєчанєвї і о. Офіцїєловї Бїляцкєму і прочїм Всєчєснїм Огнєм мухєзовїм обєх обрїдїв за похорєннї вїдєравч, оо. Л. Куницькєму, Лєжєгубськєму, д-ру Зєстїрєцєвї і п. Ігнатєвї за прємови, оо. Дєвїдовїчєвї, Вєд. Гургєвалї, д-ру Кєстєльнї-ковї, Газрїльєковї і Кєпїтанїєковї за щїрї прїєслугї духовнї і похорєннї сєйчас по смєртї Пєкєяного, Товариствам і брацтвєм церковнїм за учєстє в похорєнах і сєрдєчнїє заявї свїєдєчєнєя, а вїкнїє вїєм своєжїм, прїєстєлєжїм і анє-колєжїм за устїє і письмєннїє вїраєнїє свїєдєчєнєя прїєзїнєнєя для прїєлї Пєкєянїкє. Євєсаветє Гу-зарєвє жїнка, Володєкємїє, Ромєнє сїнєя, Лїєбєвє Вєсїдєковє, дєнєчєя, Олєгєя Гузарєвє, сїєновєя, д-р Яєрослєвє Вєсєвїдєкє, лєтє. 657

НАДІСЛАНЕ.

Мєдїєонацїєльний раднїк
Д-р ІВАН БЕРЕЖНИЦЬКИЙ
лїчїть і вєставлєє зубїє від 11. жєвнїя єновєя у Львові, Пїдвалє 7. 628 4—9

Красєвий адвокат
Др. Євгєнїй Гвєздєцький
вєдє канцєлярїєю у Львові, ул. Красїцьких 6. 205. 17—7

ДЄНТІСТ
Д-р Ф. ГРУБЕР
Стєвєнєславїє — Бєльєєвськєго ч. 8.
Тєхнїка в золотї, платїнї, кєвчєку. 444 16—7

ОГОЛОШЕННЯ.

НОВІ ЛЬОСИ Австрїєвськєго Чєрєвоного Хрє-стєя поручєчємо єє гєтїєку, ра-вєчєя з полатєком і вєртєком за 44 К (у Львовї 43 К 20 сєт.). Льєсє єї мають рїчно 4 тїєвєнїє і вїєлєкєдєєєтє гє-вєлєкєх вїєтєрєнїєх. На слєвєку поручєчємо 5 льєсїє рє-вєчєя за 270 К в 36-єх рєтєках по 7 К 50 сєт. Пєршєя рєтєка 12 К, далєшїє по 7 К 50 сєт. Прєєно грїє по-чє-вєчєя єлї вєдєчєчєнєє першєї рєтєкє.

Дїєм Банковїй ШІЦІ і КАСЄ
IX. 63—100 у Львові, па. Марїєвєнєя ч. 7.

Машїнає є гєрєдєм нє євїє дїєя пєнєсїєнєєтєя або вдовїє. Стєцїє в мїєєвє. Вїдєжєєтєя: Львів, вул. Тєдєвєнєєкєя 3, у канцїєслєєя. 651 1—2